

□ نخبگان علم و عمل ایران

میرزا ابوالحسن جلوۀ اصفهانی

دکتر سید مصطفی محقق داماد

استاد دانشگاه شهید بهشتی

رئیس گروه مطالعات اسلامی فرهنگستان علوم

مرکز تحقیقات پیوسته علوم اسلامی

مجید، آیات ۱۳-۱۹ سوره لقمان است که در آن‌ها، لقمان پسرش را با خطابِ مهرآمیز «یا بُنئی» ای پسرک من، اندرز می‌دهد.

در این‌جا مناسب است برای تیتلن و تبرک، گفتار حکیمانه لقمان پیامبر را به فرزندش که از در آمیختن مهر و حکمت در آن به اعلا درجه حسن و لطافت رسیده، بیاوریم:

«وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ» (لقمان، ۱۳): و [یاد کن] هنگامی را که لقمان به پسر خویش [در حالی که وی او را اندرز می‌داد] گفت: ای پسرک من، به خدا شرک میاور که به راستی شرک، ستمی بزرگ است.

۱. در کلام الهی، حدود ۲۰ آیه به بزرگداشت و تعظیم و تکریم «حکمت» یا اشاره به آن اختصاص یافته و حتی خداوند متعال ذات اقدس و سبحان خود را در آیات فراوان (۸۱ آیه) «حکیم» خوانده است.

لقمان که سوره مبارکی در قرآن مجید به نام وی نامیده شده، پیامبری است بزرگوار که همواره نام شریفش قرین حکمت است. در آغاز این سوره مبارک آمده است: «تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ»، یعنی «این است آیات کتاب حکمت آموز» که پیوند میان کلام الهی و حکیم بودن او - جل جلاله - را می‌رساند.

درواقع از زیباترین بخش‌های قرآن